

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Az új kereskedelemügyi mi- niszter.

Debreczen, julius 14.

Baross Gábor, felejthetelen mi-
niszterünk örökének betöltése, úgy lát-
szik, napirendre került, s alapos hírek
tanúsága szerint a legutóbbi miniszteri
tanács már az utód iránt is megállapo-
dásra jutott Lukács Béla kereskede-
lemügyi államtitkár személyében.

Az új miniszter személyében történt
ezen megállapodás nem jött egészen vá-
ratlanul, mert az államtitkár elejétől fog-
va kombinációban volt, de tudva, mily
soknemű — személyi és politikai —
tekintetek tolnak össze természetesen
egy ily nagy horderejű s nemcsak
egyesek, hanem egész osztályok érdekeit
érintő állás betöltésénél, örvendünk
kell az ügynek Lukács Béla kineve-
zésével leendő eldőlten, mert a megol-
dás e módozatában azt a szempontot
találjuk érvényesülni, mely a legfonto-
sabb, s nemcsak a tárcza kellő betöltése,
hanem az országos érdekekre nézve is
legelőnyösebb: a szakképesség
szempontját.

Lukács Béla ugyan, mint tisztviselő,
nem a fokozatos előléptetés lajtorjáján
emelkedett állásának most elfoglalandó

magas polczáig, mert 1872-ben képvise-
lővé választatva, egy darabig a publi-
cisztikai és politikai küzdelmek révén
tágitotta ismeretkörét és öregbítette an-
nak sokoldalúságát; de ha gyors és a
legtávolabbi célokat megközelítő pályafu-
tása nem nélkülözötte is a parlamenta-
rizmus tour-on kívüli segélő hatékony
erejét, mindamellett Lukács Béla sikerét
a szakképzettség, a becsil-
letes munkadiadalának kell
jeleznünk.

Bár nem vagyunk egyes politikai
elvek és iskolák feltétlen hívei és köve-
tői, legkevésbé az ugynevezett demok-
rácia elvének imádói, melynek névében
és zászlója alatt annyi hadarság monda-
tik és történik Irányi általános sza-
vazatjogi elméletétől Mocsáry-nak nem-
zetiségi egyenjogusításáig, mindamellett
mindig s mindenütt, a hól az értelmet,
hivatali buzgalmat és képzettséget látjuk
a politikai befolyások, a rang és szüle-
tés előnye, a hagyományos tekintélyek
hatalma fölött diadalmaskodni, mindany-
nyiszor a jobb jövő, tisztultabb társadal-
mi és kormányzati viszonyok zálogaként
üdvözöljük azt.

Kétszeresen kell azonban örülnünk
a kereskedelemügy tárcza
betöltésénél ezen szempontok diadalának,
mert bárha Baross itt sokat és nagyot

tevett, sőt éppen mert ezt cselekedte,
óriási feladat vár utódjára a befejezés,
fejlesztés fentartása terén.

Ott van a Vaskapu szabályozása,
magában elég nagy feladat, hogy egy
ember minden idejét és tehetségét igény-
be vegye s hogy kedvező megoldás ese-
tén örök dicsőséggel sugarazza be nevét.
Ott van a dunai hajózás állami vezetés
alatti fejlesztése, a tengerentuli kereske-
delem és hajózás támogatása és felvirá-
gozása; fejlesztésre és befejezésre vár-
nak azon nagyszabásu kezdeményezések,
melyeket Baross a magyar gyáripár fel-
virágoztatása érdekében tett. Egész em-
bert, határozott ítélettel bíró szilárd és
önálló jellemű embert igényelnek azon
kapcsolatos, de gyakrabban ellentétes
érdekek, melyek osztrák szomszédaink-
kal kereskedelmi, forgalmi tekintetben
intézendők, simítandók el, milyenek pél-
dával a Dunagőzhajózási társulattal még
mindig függőben lévő ügyünk, azután a
tarifa-kérdések stb.

Reméljük, hogy a kormány, midőn
mindezen óriási feladatok által feltétele-
zett nagy igényeket mérte hozzá, Baross
utódjához, hogy akkor Lukács Bélában
emberére talál s kívánjuk hazánk érde-
kében, hogy úgy legyen.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Az első benne.

I.

Előszó.

Férj: Nem, ez nem járja, határozottan
bonne-t kell szegődtetnünk muczusom!

Feleség: Gondolod Béluskám?

Férj: Igen és a kérdést haladéktalanul
el kell intézнем; te tulságosan megerőlteted
magad, a mi végre is kérlek esztelenség!

Feleség: O mily figyelmes, mily gyön-
géd vagy irányomban! Ha tudnád mily hálás
vagyok érte! Mert hát látod, mi türes-tagadás
benne, itt bizony sok dolog akad. Több, sokkal
több, mintsem az ember gondolná. Mindazon-
által gondold meg jól barátom, mert eddig nél-
külözhattük a takarékoságot...

Férj: Felemelték a fizetésemet 300 frt-
tal, mely összeget nem használhatom fel czél-
szerűben, minthogy neked könnyítést szerez-
zek. Szót se többé, holnap a bonne belép.

II.

Itt a bonne.

Másnap reggel bevonult az új alkalmazott.
Csinos teremtes volt a lelkem-adta, veszettül

csinos. Az urnő szemei egy árnyalattal összéb-
buzdottak. No ez nem jelent jót. Nem ám.

III.

Második nap. — Hazajövetel a hi-
vatalból.

Férj: Jó napot Irénkém, jó napot kis
feleség-m. Bo'ondos egy nap volt ez a mai!
Ugyancsak izzadtunk belé! Tudod egy beteg
fekvő kollegám munkáját is nekem kellett elvé-
gezni. Jaj! úgy ki vagyok merülve!

Feleség: Tudod-e mi az ujság? az a
bonne...

Férj: De kérlek, hagyj csak leülni.
Feleség: Egy tányért tört el az a
szépség!

Férj: (Mosolyogva.) Mi az ördög!
Feleség: No de se baj! Majd levonom
a béréből!

Férj: (engesztelőleg) Ugyan kérlek, egy
tányér miatt csak nem érdemes... hisz nem
tette készararva.

Feleség: No még csak az kellene!
legalább rendet fog tanulni!

Férj: Kérlek muczusom, add csak elő
papucsomat. Megbocsátasz nemde? Lec ukódnak
a szemeim nem bírom tovább, oly fáradt és á-
mos vagyok.

Feleség: (kiszólva) Mari! hozza ide
az ur papucsait!

Férj: Ugyan már no! Mi miatt csak
nem érdemes azt a leányt behívni. Hisz itt
vannak az ágy alatt. (Felkel és előkeresi
azokat.)

Feleség: Hát aztán mire való akkor
a bonne?

Férj: Jöjj csak közelebb kis aranyosom,
nagy ujságot mondok ám! Lám, arról van szó,
hogy iroda főnöknek léptessenek elő. Eleinte
nem akartam a dolgot elhinni, de hát az igaz-
gató ur kétszer hivatott magához. Aztán min-
denféle kérdést intézett hozzám. Biztos forrás-
ból értesültem arról, hogy az öreg Rollin nem-
sokára nyugdíjaztatni fog és aztán...

Feleség: És ez az ágy itt ni! Hogy
van megvetve! Ó, ó, milyen éhletetlen is ez
a lány!

IV.

Közjáték.

Férj: (nejéhez) Ah, be csinos vagy ma
este! Ez az esteli hajviselet oly eleven arczi-
fejlesztést kölcsönöz neked! Valóban ellenállhatat-
lanná tesz!

Feleség: Nem vetted észre, hogy mily
fe'tünő módon fog mostanában czukorkész-
letünk?

Férj: Nem... Valami új fény ragyo-
gását látom szemeidben... Vagy divatba jött
tán a szemek gyémántporral való behintése!

Belföld.

Az új kereskedelmi miniszter. A kereskedelmi tárca betöltése végleg elintézettnek tekinthető. Lukács Béla államtitkár nyilatkozott, hogy a kereskedelmi tárca vezetését elvállalja. A telerjesztés, ha még egynemely intézkedés megtörtént, a legközelebről fog következni és azután röviddel természetesen a kinevezés is. Az üresedésbe jövő államtitkári álláson javában folynak a kombinációk. Komoly jelölt Szabó János miniszteri tanácsos. Ebben a kérdésben azonban Lukács Béláé a döntés és így erről egyelőre beszélni nem lehet.

Országgyűlés.

Július 13.

A nagy elégedetlenkedő, Beöthy Akos szólott ma elsőnek a valuta-reformjához és már számtalanszor demonstrált álláspontjához híven ezuttal is a kormány javaslatát ellen beszélt. Oppozíciója általában minden, legfőképp azonban a reláció ellen irányult, amelyet szerinte a kormány merőben fiskális szempontokból kiindulva állapított meg. Hogy a javaslatokat elfogadják, arra még az a legáltalább is érdekes bizalmi nyilatkozat sem bírta rá Beöthyt, melylyel beszéde végén a pénzügyminiszternek adózott.

Beöthy tanaival és tévedéseivel szemben nagyon is helyén való volt Láng Lajos államtitkár felszólalása, Láng rögtönzött polémia keretében, hanem azért minden argumentumban meggyőző erővel, amelynek legfőképp csak az okvetlenül elégedetlenkedő nem hódolt meg, mutatta ki Beöthy álláspontjának helytelenségét. A reláció kérdésére szolgáló Beöthynek legelőször is világossággal tényekre hivatkozott, amelyek igazolják mindennek előtt azt, hogy a reláció meghatározásában a kormány minden egyébre volt, csak éppen kizárólag a Beöthy által előtérbe hirtelt fiskális érdekekre nem volt tekintettel. Beöthy a kontemplált reláció mellett gazdasági életünkben végzetes rázkódtatástól tart. Pedig éppen akkor lenne a rázkódtatástól való félelem jogosult, ha Beöthy kívánságához képest, azt magasabban állapítaná meg, mert akkor a gazdaságközönség új árfolyam szerint adná el terményeit s mert akkor nem volna meg az a szükséges átmenet, a melyet a javaslat involvál s amely közgazdaságunknak egyik legfontosabb érdeke. A reláció nem kisebb, közvetve ez is a közgazdasági viszonyokra való tekintettel nem történt, mert így a közhírt

rendítünk meg s ennek pedig szintén gazdáink adnák meg az árát elő sorban.

Nagy hatás mellett utasította vissza Láng Beöthy azon kijelentését, hogy a reform id-jét nem választotuk meg szerencsésen, mert ma viszonyaink még nincsenek eléggé konszolidálva. Minden kritika jogosult, ha meg van benne az igazság. Hogy a reform nem teljes, az természetes. De ilyen reformot a világon sehol sem rittek keresztül egyszerű s a visszatetszésre éppen azzal szolgáltatnak volna okot, ha nem a követett módon, nem a kellő megfontoltsággal először csak az alapját vetjük meg a reformnak.

Hasonlóképp általános helyeslések között bizonyította be Láng, hogy az egyesületi tallérok miatt minket veszedelem egyáltalán nem fenyeget. A kormány körülményes előrelátással oldotta meg a kérdést és kizárta annak lehetőségét, hogy piacunkat az egyesületi tallérok ellepiessék. A nyújtott garanciákkal szemben Beöthy aggódása épenséggel jogosulatlan. A pénzegység kérdésére nézve kétséget kizáróan bizonyította be, hogy a kisebb pénzegységet a forgalom és a takarékosság egyaránt követelik és így nem igazságosak, akik a javaslatot támadják.

A következő szónokok egytől-egyig a reform mellett foglaltak állást. Gyürky Abrahám gróf üdvözölte a reformot, főleg mert az jelentékenyen megkönnyíti a külföldi tőke bejövetelét. A s b ö t h János és S m i a l o v s z k y Valér szakszerű és alapos beszédekkel azokat az eltagadhatlan előnyöket mérlegették, melyeket közgazdasági életünkben a reformtól várhatunk s amelyekre való tekintetből még nagyobb áldozatoktól sem volna szabad visszariadnunk. Legvégül R o s e n b e r g Gyula, mutatkozott be egy figyelemreméltó és élénk tetszéssel fogadott beszéddel, melyben a javaslatokat vette védelmébe.

Ezzel az általános vita véget ért és az interpellációkra való tekintettel a zárbeszédet holnapra halasztották.

K e m é n y Pál a borzavári róm. kath. templom felépítése, B a r t ó k Lajos pedig a Dévénybe rándult bécsi demokrata társaság érdekében interpellált. U g r o n Gábor az oláh memorandumra vonatkozólag intézett kérdés: az igazságügyi kormányhoz, kérve a hazaellenes áramlat megnyitását.

Külföld.

Az angol választások. Eddig megválasztottak: 209 konzervatív, 86 unionista, 176 Glad-

stone párti, 5 parnellita és 35 antiparnellita képviselőt. A konzervatívek 14, az unionisták 7, a Gladstone pártiak 56 helyet nyertek. Curzont, az indiai hivatal államtitkárát újra megválasztották. Egy később érkezett távirat szerint éjfélig 245 kormánypárti és 226 ellenzéki választatott meg képviselővé.

A francia miniszterválság véget ért. Kezdetben úgy volt, hogy a tengerészeti tárca ideiglenesen Freycinet veszi át, de aztán elhatározták, hogy Cavaignac helyébe új miniszter lép. A tengerészeti tárca még ez év folyamán felajánlották Burdeanuk, a ki azt el is fogadta. Kinevezését a hivatalos lapban már közzé tették. Cavaignac bukásáról a lapok meglehetősen egyformán nyilatkoznak. Ugy látszik, hogy Cavaignac magában a kormánykörökben sem dicsekedhetett valami nagy rokonszenvvel.

Világkiállítás Párisban. A minisztertanácsban Carnot köztársasági elnök aláírta a dekretumot, mely a Párisban rendezendő világkiállítás megnyitását 1900. május 15-ére tűzte ki.

Egy agrár köztársaság.

— Az országos gazdasági egyesület Debreczenről. —

A „Köztelek,” az országos gazdasági egyesület eme kitűnően szerkesztett hivatalos közlönye július 13-diki számában befejezte Debreczen mezőgazdaságáról és a hortobágyi kiállításról írott ép oly érdekes mint tanúságos cikksorozatát. — Az eddig elmondottakat, amelyeket kivonatolva lapunk néhány számában ösmertettünk, reaszumálva, következőleg zárja be a „Köztelek.”

Gyarmat — és municipium. Ezzel a két szóval lehet tán jellemezni a Hortobágy és Debreczen viszonyát. Óriási köztársaság, melyeket a viszonyokhoz mérten elég jól, alapjában véve még kevésbé zsákmanóly ki a város. Roppant terület mely ugyszólván befektetés nélkül jövedelmez, de a melynek jövőjeért eddig kevés, részben kétes értékű áldozat hozatott. Önnálló gazdasági jelentőség nélkül valóban gyarmatul tűnik fel, melynek hivatása jól-rosszul adózni gyümölcseivel. A gazdaság, melylyel gyümölcsöztetik, ma még a tiszta extensivitás típusa, de meg kell vallanunk, hogy ez egyelőre nem is lehet. Az öntözés, melyről lapunk csak imént emlékezett meg avatott tollal, hatalmas eszköze lesz a jövedelmezőség emelésének, de nem fog változtatni a rendszeren, mely nem is szenvedhet addig változást, míg a szikes talajok proble-

F e l e s é g : Ennek előtte öt napig tartott egy kiló!

F é r j : Ölelj meg hát no!

F e l e s é g : Ugyan hagyj békén! Egy percig sem lehet veled okosan beszélni!

F é r j : Jut idő mindenre Irénkén, de most már későre jár; alszik már minden a csendes természet ölében csupán szerelmem...

F e l e s é g : Milyen egy ember! én Istenem! Különből jól van, én nem bánom. Ha kedved telik benne, hogy meglópnak, úgy csak Isten neki!

F é r j : (elolván a lámpát) Költészettel van telítve a levegő ma este...

F e l e s é g : Am kifogok rajta holnap megolvasom a darabokat!

V.

A dráma képződése.

F é r j : (Borotválkozás céljából tükröcskét függesztve az ablakra) — Mari hozza be a langyos vizet!

A b o n n e : Tessék parancsolni!

F é r j : Így la, köszönöm, (a bonne kifelé indul.)

F e l e s é g : Ugyancsak soká nézegeted a te bonnedat.

F é r j : (Elejtve borotvakését.) — De kérlek...

F e l e s é g : Tagadhatatlanul szép leány.

F é r j : A legkisebb gondom is nagyobb ennél.

F e l e s é g : Vannak bizonyos férjek, kik oly kevéssé tartanak szem előtt bizonyos tekinteteket és igen gyanus módon mutatnak hajlamot a pótiassághoz!

F é r j : Ugyan már miféle bogaraid vannak ma ismét Irén?

F e l e s é g : Ó tudom én jól, hogy mit beszélek.

F é r j : (Folytatva beretválkozását.) Eh! kérlek hagyj békén!

F e l e s é g : Ugy? hát azt hiszed, hogy vak vagyok? Béla, kérlek ne kísérsd meg velem szemben a komédiázást; hisz tudhatnád már, hogy azzal engem el nem ámítasz. Akarod, hogy bebizonyítsam, miszerint mindent tudok?

F é r j : De Irén!

F e l e s é g ! Tán még letagadnád!

F é r j : No vajjon mit? De vigyázz, csak csinján a dologgal, mert a nyakamba nyesek.

F e l e s é g : Nem is gondolnád ugye, hogy tudom, miszerint tegnap reggel a te gyönyörűséges bonne-oddal az utcasarkon beszélgettél?

F é r j : Valóban?

F e l e s é g : Tán még letagadnád!..

F é r j : Eszembe sincs!

F e l e s é g : E szerint tehát beismered, hogy veled csevegtél?

F é r j : Dehogyan csevegtem! — csupán beszéltem veled, — ez meg egészen más mint csevegni.

F e l e s é g : De az utcán?!

F é r j : Nos igen. Egész egyszerűen meghagytam neki, hogy számomra új borotvakést vásároljon. Ez az egész. — Lám milyen vagy te! — mindjárt gyanuba fogod az embert!

VI.

V e g s ő v á l s á g .

(Az alkoban 3 óra reggel. A férj nagyokat horkol.)

F e l e s é g : (Hirtelen zokogásba törve ki) Oh! Oh! Oh! Ihi! Ihi! Ihi!

F é r j : (felébredve hirtelen felszökik.) mi a bajod az Istenért? Mi történt édes muzsom? Rosszul vagy tán?

F e l e s é g : Tudtam, biztos voltam benne.

F é r j : Mi felől? Várj csak felkelek. Hol vannak a gyufák? Bizonyára idegroham lepte meg.

F e l e s é g : El tőlem! — Hozzám ne nyuljon.

F é r j : (csitítólág) Jó, jó, hiszen nem bántalak. Mondd, hol fáj, kedvesem? Hát nem felelsz? — Hisz férjed, a te Bélád beszél hozzád!..

F e l e s é g : Oh, de hogyan is gondolhattam volna ilyen méltatlanságra!

máját meg nem oldja a tudomány. A kor mely majd megszünteti a pusztá romantikáját s ekét vet a szűz talajnak, beláthatlanul messze van; addig a Hortobágy mar a d annak, a mi volt, le g e l ő n e k, a magyar állattenyésztés emporiumának s e feladat, melyre hivatva van s még soká hivatva lesz, sokkal fontosabb hogyssem más mintára szabott s ma mindenesetre korai tervekre gondolni kellene.

A fejlődés, a nagy jövő garancziái benne rejlenek a talaj viszonyaiban, népe jólétében és jellemének vonásaiban; sik lapályán ki nem meríthető kincsesbányát hódíthat a gözkultúrának a jövő s nem fog hozzá hiányozni se a pénz, se a józan vállalkozás. A mit a kiállítás két napja előttünk feltárt, abból megtanulhatuk, milyen a jó extenzív gazdaság, a haladást a belterjesség felé csak ma még hiányzó tényezők seg lyével indítja meg a jövő nemzedék.

A természeti viszonyok önmagukban csak eszközök, holt anyag, melybe az emberi munka viszi az erjedésre ingerlő anyagot. India pálmái alatt a dus tenyészet klasszicus hazájában ismert vendég volt s még ma is az éhbalál kísértete, míg a sós mezőkön, melyet a tenger kebelétől hódított el a holland paraszt, a megelégedés honol. A v rágzás és jólét a szorgalmas kéz nyomában jár s garancziái a népek jel emében fekszenek.

Ha erről az oldalról tekintjük Debreczen jövőjét, meggyugthatunk. A vagyoni jólét és erkölcsi erő szülte önértzet, érettség és józan mérséklet, némi eksklusív hajlam képezik alapvonásait a debreczeni nép jellemének. Konzervatív bizonyos határig, de a felismert jóságú ujtásnak nem ellensége. Evszázak viharai vonultak el fölötté, jó s balsors tanította meg ragaszkodni a földhöz, melyre apái te lepedtek, de az egyetértést, az összetartozás eleven érzetét meg nem ingatta bennük semmi változás. A város sajátos történetének viszontagságain keresztül sajátos vonásokban szűrődött le eme közös típus, távol minden vegyülési processustól, mely az ország egyéb vidékein a lakosságuk más és más jelleggel kölcsönözött.

A kizárólagosságra való hajlam nem üre gög szüleménye, hanem erős közérzületből fakad. Erdekes azt hallani, mennyire járta s a kis republicának leg-szerényebb tagja is a város közügyeiben s mennyire azonosítja azokat saját érdekeivel. Kocsisunk, ki a városban körülhordozott, olyan szakavatottan értekezett a bakon a városi vállalatok és közintézetek állapotáról, akár egy inkognitoba bujtatott polgármester. Akár nagy vagyonnal,

akár csak a pusztá bérével legyen érdekelve a közügyek körül, a debreczeni ember a köz-ség szerves tagjának érzi magát s minden iránt komolyan érdeklődik. Azért nem is panaszokodik ott a magánvállalkozás köz-ségi gyámság fölött, pedig igen sok olyan vállalatot láttunk a város kezében, a melyeket széles e hazában mindenütt magánosok viszik. Megjárva azt a kis villa-telepet, mely a Péterfia végében a várost övezi, szinte csodálkozva hallottuk, hogy ez a villa, meg amaz is a város tulajdona, mely jutányos pénzért adja bérbe a nyaralóknak ezeket a csinos ker tekel övezett fészkeket.

Körutunkban láttuk, mint áldoz Deoreczen a humanitásnak, a tudománynak s csinos színházában a művészetnek is. Virágzó hírlapirodalmat táplál és köztekiutályban részesíti a szellemi munka embereit.

Midőn Debreczen kiállítást rendezett s másfélezer embert fogadott szívélyes vendégszeretetébe, önkénytelenül ugyan, de tulajdonképpen önmagát ünnepelte Olyasmit mutatott be a távol vidékek magyarjainak, amit ezek otthon hiába keresnek. A közügyelem és érdeklődés tulajdonkép ni központját nem a Hortobágyon felhajtott marha, annak fajtája és előnye, hanem Debreczen gazdasága, az ott uralg közjólét egész szervezetének és instituczióinak saját-ságai képezték.

Debreczen önértzetel fogadta vendégeit, mint aki nem fél a kutató szemektől és nem vár legyezgetést. Egyet neh-zen nélkülöztünk a kiállításban és ez a külföld rész vé t e volt. Hiszen mi tán még is ismernők hazánkat annyira, hogy balfogalmakkal ne legyünk egymás felől, de a külföld, amelynek Debreczen és a Hortobágy valószínűleg ma is egyazon fogalom, had épült volna valamit. Hiszen hajmeresztő a mit az ember a mi „jó akaróink“ jó akaró ismertetései fe ül olvas. Magyarországot meg-járt ép eszű emberek irnak olyanokat, hogy a debreczeni városi tanács karikással a nyakában lóhátról intézi a közügyeket s hogy Hunyadi János, a nemzeti párti opposzió vezetője, a Hortobágy nádacsiban bujkál mióta az elkeresz-telési kérdésben tanusított magatartásáért a pandurok halálra keresik.

A haladás komoly ünnepein mikor nem nemzetközi lumpolásról, hanem arról van szó, hogy a viszonyokká igazán ismerkedjünk, a Tissot-k rendszeren hiányzanak.

Dehát elégedjünk meg azzal, amit mi látunk és tapasztaltunk. A kiállítás jelentősége a forgalom szempontjából azért nem nagyon csorbulhatott. Európa nem nélkülözheti a mi állat-tenyésztésünket, noha közelebb is férközhetnének

egymáshoz, hogy a párisi hotel-ben ne a harminczadik kézen keresztül tegyék a vendég elé a magyar ürügerinczet. Husunk és gyapjunk még soká fog jó piacokat találni, ha a sors változása le is szorít néha innét, vagy amonnét, mert enni és ruházkodni mindig kell az embe-riségnek és az ugynevezett tulprodukczió csak átmeneti állapot lehet, legtöbbször pedig a gyön-gébbek kedvéért feltalált chimaera.

Egyik számottevő organuma a nyilvános-ságnak két tényezőt ajánlott a hortobágyi kiállítás ötletéből az intező körök és részben a gazdasági egyesületek figyelmébe, mint a magyar állattenyésztés továbbfejleszté-sére és számbeli emelésére alkalmasat. Az egyik az lenne, hogy az állattartás mér-veit a kis gaz dáknál fejlesszük, mert állatlétszámunk 70%-a azok kezében van s így itt roppant szaporulatot lehetne elérni, a másik tényezőt a külföldi piacok biz-tosítása képezné. Engedjük meg, hogy a mai viszonyok közt ez az utóbbi is a legfonto-sabbak közé tartozik. Debreczennek az elsőre szüksége nincs, mert ott, a mint az eltartás chanceai a legelőhozam emelésével szaporodnak, e szaporodást a marhalétszám növekvése önként követi. A második tényező egyaránt országos érdek s hogy a közelmúlt kereskedelmi politi-kájának vívmányai mennyiben oldják meg ezt a feladatot: a jövő mutatja meg. Az majdnem bizonyos, hogy biztos piac mellett a debreczeni viszonyok közt egy kis vállalkozással egyelőre határtalanul lehetne emelni a produkeziót, de Debreczen gazdasági jelentősége nem ebben feks-zik és jövője nem ebben kulminál. Ennek a városnak nagysága abban a példa-d á s b a n fekszik, a melylyel az a gazda-sági önállás — s a mi ezzel az egész ma-gyar faj tekintetében egyértelmű, — a nemzeti fennállás eszméje érdekében elől jár. Jövője annak a nagy eszmének gyakorlati megoldásá-val lehet igazán nagygyá, hogy miként produ-kálhatunk mi igen sokat, de úgy, hogy igen so-kat is fogyasszunk.

A várost övező dus lapály százezernyi nép táplálására hivatott s nemzeti nagy misszióját majd akkor oldja meg igazán, ha térségein a törzsökös magyarság százezreit táplálja szorgos munka fejében a háladáatos talaj.

Ma a kezdeményezés idejét éljük, vasut szeli már keresztül a délibábos pusztá birodal-mat, a jövő munkáját a népesedés, a belfogyasz-tás emelkedése és az intensív gazdálkodás ter-jedése építik ki majd hogy egy még sokkal hatalmasab agrikulturális metropolissá fejlesszék a várost. Debreczen hivatva van arra, hogy egy gazdaságilag és politikailag független magyar-ság egyik jegecedési központját képezze, hogy a késő utódok meleg hálával emlékezzenek meg nagyságának egykori megalapítóirol.

A nagy ég áldása lengjen művökön és fá-radozásaik felett!

Fürdői levél.

Bártfa-fürdő, 1892. július 12-én.

Ki ne hallott volna már valamit a bártfai-fürdőről? Erről a megtestesült egészség forrás-ról? hová beteg gyomru, vérszegény, elgyöngült egyének jönnek s pár heti kura után megijod-va, életerőtől duzzadva térnek haza övéik kö-rébe. A pompás levegő, a dus vastartalmu víz, mely kimeríthetetlen három forrásból bugyog, mind egy-egy oszlopai nyerendő egészségünknek.

Maga a fürdő két hegy közt fekszik; s zivatartól, széltől, portól meg van óva a közön-ség. Az időjárás egyébbként is pompás, a tü-lévelü fenyők balzsamos illatáramot terjesztenek, melytől dagad a kebel, emelkedik az energia, s az arcokat rózsás pir borítja.

Comforttal berendezett gyógyterem áll a közönség rendelkezésére, hol kellemesen töltheti kiki idejét.

Csak azt említem még, hogy az ellátás kitünő s eléggé mérsékelt, s hogy a fürdő igaz-gató lekötelező szívélyességű ember. Ezután át-térhetek a statistikára, ez alkalommal kedves kötelesség teljesítésére, hogy a szép nemről re-feráljak, mert hogy itt a szép nem, sőt a szép nők dominálnak, azt nem kell említenem.

F é r j : Mit beszélsz te méltatlanságról? (félre: bizonyára láza van szegénynek.) Várj csak, majd készítek limonádét, vagy egy kis hársfa-theát, attó majd elmúlik.

F e l e s é g : Szörnyeteg!

F é r j : Kit nevezel szörnyetegnek?

F e l e s é g : Még kérde?

F é r j : Minden bizonynyal!

F e l e s é g : Pár perc elött, a mint fél álomban szenderegteél, egész tisztán halottam bonne-od nevét kiejteni! Es hozzá milyen gyengéden susogtad, hogy: Lujza!

F é r j : (mereven néz nejeére, aztán pa-pucsat ránt elő, hirtelen gyertyát gyújt és ki-rohan a hálósobából.)

VII.

F é r j : (bombaként rontva be a bonne szobájába) Lányka hé, föl! Keljen föl azonnal! Hallotta?

A b o n n e : (fölugorva.) Mi az, tüz van, vagy tolvajok?

F é r j Föl az ágyból, ha mondom és távozzék!

A b o n n e : Most? Éjszakának idején? Ilyen órában? Vagy tán beteg a nagysága? menjek az orvosért?

F é r j : Nem, nem beteg senki sem. Itt van 20 frank, 30, nem 50. Csak csomagoljon gyorsaa és menjen. Perczig se vesztegeljen. Ön

legderekkab leány a világon. valóságos kincs a konyha számára is. De hát látja a feleségem, az a fejébe vette, hogy... Nem az én hibám, biztosítom, hogy nem. De távozzék már kérem! Csak nem akar egy család boldogtalanságának előidézője lenni? Mit? hogy holnapig várjak? Nem! semmi szin alatt; inkább megyek magam kocsisért. Legyen esze kérem és...

A b o n n e : Ó igen, igen, belátom magam is, de hát mit tenne ön az én helyzetemben? Nekem szükségem van nyugalomra és pih-nésre. Így, így, vegye fel ruháját, majd addig elfordulok. Mert látja, ez így tovább csak nem mehet, valóságos pokollá változott az otthonom! Minden áldott napon czivódás, veszekedés és nemcsak nappal, hanem azontelül még éjjel is! Nöm igaztalan, sőt nevetséges is néha, tudom jól, de végre is hát mégis csak a feleségem...

A b o n n e : Ah! No hiszen csak me-részeljen valamit mondani velem gyűlik meg a baja! Nézze meg az ember! Igazán gyalázat!

A f é r j : Ime itt vannak cipői Csak gyorsan, addig kiszólok a házmesternek hogy kaput nyisson. Isten önnel.

A f e l e s é g : (eléje futva) Addig innen ugyan ki nem mozdul, a míg a börönd-jét át nem vizsgáltam!

Franziából: Kerpel Izsó.

Itt vannak: Ifj. Dessewffy Miklós grófnő Vencsellő (Szabolcs), Dessewffy Clementina Eperjes, Vladár Imréné sz. Kemény Ida brnő M. Vársárhely. Lippe Mária grófnő Z-Szinna, Comtess Lippe Octávién Grác, Horváth Elemérné Budapest, Horváth-Szinnyei Ottilia Nagy-Szeben. Péchy Pálné Kassa, Záler Fanny Adocsány, Braun Miksáné Debreczen, Hoffmann Sándorné Debreczen, Müller Fridrik cs. és kir. tábornok Bécs, Lippe Cérz gróf Grác Lippe Eberhard gróf Z-Szinna, dr. Geiger Bécs, br. Kemény Pál M-Tohát, Rejtő Sándor műegyetemi tanár Budapest, Horváth Elemér min. oszt. tanácsos Budapest, Péchy Pál kir. táb. tanácsjegyző Kassa, Gündel János Budapest stb. Legerősebben van képviselve Budapest, utána következik Debreczen, melynek sok szép menyecskéje jött talán nem is annyira gyógyulást mint inkább szórakozást keresni. A fürdővendégek száma a legutolsó kimutatás szerint 674.

W. S.

Szalma-kor.

En istenem, ha a régiség-buvárok már mindentéle csiribiri házi eszközök maradványai nyomán megállapították a bronz-, réz-, kőkorszakot, amelyek még mind a história előtt du-longtak: kérdem miért nem tehetnék mi is ugyanazt, — a mi egészen modern civilizációkkal.

Egyáltalában nagy hajlamot érzek valamely komoly tudományos elfoglaltatás iránt, miután családi boldogságomat könyörtelenül feladta egy többé nem szokatlan társadalmi betegség, a cseléd-mizéria.

A feleségem t. i két nap óta haragban van a szakácsnéval. Két nap óta nem szólnak egymáshoz.

Ennek persze én iszom meg a levét s eszem meg a rántását.

Mindezeknél fogva eltökéltem magam, — hogy szabadságot veszek.

Az asszonyt értesítém, hogy mint a kolera bizottság egyik tagja, ma kénytelen vagyok részt venni egy előzetes értekezleten, melyet a tisztí főorvos a „Véber“ udvarhelyiségbe este 10 órára hitt össze.

Aki hisz, az üdvözl. Kedves nejem föltétlenül a mennyországba jut annak idején, mivel imádandó naivitással hisz az éjjeli kolera-bizottságokban.

Nos hát elmentem. Előbb szívére kötöttem az asszonynak, hogy ha távollétemben a mérges donna egy konyhakéssel találágyához lopózkodni, kapja föl az éjjeli szekrénykéről a töltött revolvért s minden habozás és könyörület nélkül löjje agyon.

Megígérte, hogy megteszi.

Mindezek után nyugodt, sőt mondhatnám derült kedélyvel vonultam be a kolera-bizottság gyűlésének zajos helyiségébe.

Már igen szép és számos tagból álló társaságot találtam együtt, akik ép különböző fluidumok szakszerű vegyelemzésével foglalkoztak, természetesen a kolera-ellenes legjobb óvszer biztos és gyakorlati megállapítása céljából.

Volt ott, kérem szeretettel, orvos doktor mérnök fiskális, bíró, vigécz, zszurnaliszta, kiadó, néhány előrehaladt koru magánzó s természetesen egy patikáros.

Szóval nem kellett attól tartani, hogy ha valami hirtelen baleset adná elő magát, ne lenne közvetlen kézügyben a leggyorsabb egészségügyi segédszemélyzet.

Dacára minden fölvidámítási kísérleteknek, rendületlenül folytattam tudományos megfigyeléseimet.

Csakhamar sikerült kétségbevonhatatlan bizonyossággal megállapítanom a fölmerült jelenségek alapján: hogy a társaság összes tagjai az u. n. szalma-kor felivér gyermekei.

Szalma és mindenütt csak szalma. Nem pusztán azért, mert állandóan és kiállhatatlanul zörögtek; hanem főként azért, mivel szerfölött hirtelen tüzre lobbantak.

Elég volt az orfeumbeli muzsa papnőjének egy tizenhárom próbás kacintása, merész

szoknyalibbentése s már az összes szalmagárda lánggal égett.

Igaz, hogy az oltás körül egész se-reg pinczér serénykedett; úgy, hogy reggel felé sikerült is a tüzrész teljes lokalizálni, de mit ér az, ha akkorra már több nyomorult férj és családapa keservesen „leégett“.

Valóban esodákoznom kell erélyes rendőrfőnökünkön, hogy ilyen veszélyes tüzfészkeket meg tőr csaknem közvetlen a városháza mögött.

Igaz ugyan, hogy a nagyobb szabású tüzeseteknél személyesen ő is nyomban a helyszínen terem.

Egyáltalán arra a tapasztalatra jutottam, hogy a szalma-kornak egyik legjellemzőbb vonása az erkölcsös pestis: és így nem valami tulságosan hajítottam el a sulykot, mikor otthon ragály-bizottságot adtam szokatlan és illetlen kimaradásom címével.

Ugy hajlítájt csordultig megtelt az én morális fő háborodásom mértéke s haza szöktem.

Természetesen még a tornáczon lezuhant saruimat, nehogy kopogásuk árulómmá legyen.

A csel sikerült s én azt álmodtam, hogy mint egy javított kiadású Irányi Dániel, erkölcsnemesítő felolvasást tartok a szalma, ezen ártatlan takarmány méltatlan szerepéről korunk történetében: miközben a Tátra-Füreden Bártfán, Siliácson, Karlsbad an Bikszádon, Gyara ő megcsalt feleségek előadásomon felbuzdulva ép kikaparni készülnek hűtlen életpárjaik zavaros szeméit.

Ekkor fölébtedtem.

Az asszony, mint a hitvesi fájdalom egy legujabb élőszobra állott e öttem, görcsösen ökölbe szorított kaesőjában egy rózsaszín papírrongyot lobogtatva, melyen írva vala:

„Ma július 13-án nagy Szalma-özevegést éltél.“

— Tisztelt uram hát ilyen meghívókat kapnak önök a kolera-bizottság éjjeli üléseire

— De édes galambom...

— Semmi galamb! Hát uraságod özevegynylván arra számít, hogy idő nap előtt ugysisirba visznek ezek az éjjeli ülések...

— Bocsáss meg...

— Hát szalma-özevegyszur! Nos, legyen szive vágya szerint, én még a héten indulok a Tátrába: majd meglátjuk, behozzák-e a kolera-bizottsági napidíjak az én fürdőköltéségemet?

Ime ezért vagyok én elkeseredett ellensége az egész nyomorult szalma-kornak, melyet mindenestől szeretnék derekasan elcsépeelni.

Napi hírek.

— A nyári szinkör ügye méltóságos lassúsággal közeledik a megoldás felé. Folyó hó 19-én kedden d. u. 5 órakor értekezlet és helyszíni szemle lesz a Nagyerdőn, ahová Simonffy Imre polgármester a szinügyi bizottság tagjait szakértőket és számos érdeklődőt hívott meg. Ez az értekezlet fog helyet jelölni a szinkörnek azon esetre, ha csakugyan a Nagyerdőn építik; azt kapcsolatban ezzel tárgyalni fogja Szikszay Gyula ajánlatát, aki a Margit fürdő telepén kész színielőadások tartására is alkalmas mulató és szórakozási helyet építeni, ha neki a város 2000 frt. évi segélyt biztosít. Ugyanakkor fogja elbírálni a szinügyi bizottság a szintársulat jövő évi névsorát illető tárgyalás alá veszi Leszkay A. szinigazgatónak azt a most beadott kérvényét, hogy a társulati névsor bemutatására neki újabb halasztás engedélyeztessék.

— A debreczeni vadásztársulat tegnap évi rendes közgyűlést tartott a városházán Békessy László gazd. tanint. tanár elnökle alatt. A tagok szép számmal jelentek meg. Payer József pénztárnok beterjesztette mult évi számadását, amelynek megvizsgálására Stekli Adolf és Fejér Lajos kérték fel. Az elnök bemutatta a városi közgyűlés azon határozatát, amelylyel a társulatnak bizonyos föltételek mellett az általa kért vadászterületeket kész bérbe adni. A tár-

sulat e föltételeket egyetlennegy, a társulatra nézve sérelmes ront kivételével elfogadta s ezen pont megváltoztatása végett kérvényezni fog a jul. 28-án kitűzött közgyűlésen. Ezután Békessy László a maga és tisztársai nevében leköszönt, a mire következett a tisztújítás Sárói Szabó László királyi táblai bíró korelnöksége mellett. A tisztújítás eredménye a következő: elnök Békessy László, alelnök Pálffy István kir. táblai titkár. I. jegyző Polonyi Antal, II. jegyző Cichini Kálmán, ügyvéd Hanke Emil, pénztáros id. Pajer József. Választmányi rendes tagok: Sáró Szabó László kir. táblai bíró, Antalovits Gyula gázgyári igaz., Zuna Gyula dohánygyári igaz., Simonffy Gyula nyug. alezredes, Lovassy Károly tb. tanácsnok, Domokos Kálmán gazd. tanint. igazg., Crállik István gazd. tanint. tanár, Jóna Dániel, Gréf József, Stekli Adolf, Boross Márton, Zselli Imre; póttagok: Blazsur ezredorvos, Baresay Miklós, Füvesy Gyula és König Károly. Végül elfogadta a közgyűlés az új rendszabályt, amelyet valószínűleg a tanácshoz is befognak terjeszteti, hogy ebből is kitűnjék a társulat életrevalósága.

— Körösi Sándor, városunk harmadik kerületének országgyűlési képviselője annak kijelentésére kért föl minket, hogy mivel két hónap óta betegeskedik, a magán ügyekben azóta hozzá intézett kérelmeket most nem teljesítheti, ezért az érdekelteket szives elnézésre kéri.

— A szalacsi asszony Debreczenben. A külvárosok népe mély megbotránkozással vette tudomásul, hogy a város ötös fogatát nem fogtá fel be. polgármester ur ő nagysága nem öltötte fel a diszmagyart és nem ment a vasúthoz ünnepelesen fogadni azt a nagy személyiséget, a kit szalacsi bűbajos asszonynak neveznek.

Mert a nép között el volt terjedve, hogy a nagynevű szalacsi asszony Debreczenbe érkezik a törvény szives meghívására, hogy kiségitse zavarából a törvényt.

Ennek nagy históriája van, az tudniillik, hogy Kiss Jánosné a minap Szalacson járt.

Hogy ki az a Kiss Jánosné? Egy bántos özvegy. Hogy miért az? Azt nyalka Szabó József tudja megmondani, meg az átkozott pisztolya.

Olvasóink emlékezhethetnek arra az esetre, midőn a télen a csapó-utcán Kiss János kőműves összeveszett Nyalka Szabó József kondással. A kőműves elverte a kis termetű kondást, mire ez a csizmaszárába nyult, kihuzott onnan egy pisztolyt és úgy szíven lötte a kőművest, hogy az rögtön a másvilágra származott át. Nyalka Szabó ekkor elbujdosott a Péterfiai temetőbe és csak az éhség, meg a hideg tudta beverni a városba, a hol önként jelentkezett és most is a kir. ügyészség fogházát üli.

Kiss Jánosné szörnyen bántotta a férje halála, de még jobban bántotta az a hír, a mi a halál okáról keletkezett. Ugyanis komámasszonyék azt beszéltek, hogy a halál oka nem holmi apró verekedés volt, hanem az, hogy „keresd az asszonyt“, azaz hogy ebben az esetben a leányt. Kiss János ugyanis elcsábította a Nyalka Szabó kedvesét és innen származott a halál. Kiss Jánosné ennek az oknak szeretett volna végire járni.

Mai napság már nincs többé bizonytalanság, az igaz, hogy nem az élökre, de csak a holtakra nézve. Az ember egyszerűen felpakkol és elmegy a szalacsi bűbajos asszonyhoz, a kit az egész ország emleget, de a nevét nem tudja senki. Megmond az szépen mindent.

Kiss Jánosné is így tett. Elment a szalacsi sybillához és ott szörnyüseséges dolgokat hallott.

Arra a kérdésre, volt-e leány a játékban, azt felelte a sybilla, hogy ő „élökkal nem foglalkozik, mert azok nagyon csekélyke pontok“, (mert azok megtalálnák hazudolni) hanem a holtakról aztán tud mindent és még valamit. Nevezetesen pedig Kiss Jánosról tudja azt, hogy mindannyiszor megfordul a sirjában, valahányszor Nyalka Szabót a vizsgáló bíró elé állítják. Minthogy pedig ez többször megtörténik, a boldogtalan halott egyebet sem csinál a koporsójában, mint hanykolódik.

Arra a kérdésre: szerelmi tragédiáról van-e itt szó, avagy csak egyszerű verekedésről, így felelt:

— Ha felbontanák a sirt és én meglátnám a holtat, azt is azonnal bizonyosan megtudnám mondani, mert így csak homályosan látok. Addig tehát nem szólok semmit, mert én tiszta bort töltök a pohárba.

Ugy látszik, a paraszt Pythia éppen olyan jól tudja alkalmazni az „ibisz redibisz-féle“ mondásokat, mint a görög. Mert az bizonyos, hogy a hatóság az ő hókusz-pókuszaiért nem fogja exhumálni Kiss János holttestét s így ő mossa kezeit: azért nem tudta megmondani az igazságot, mert nem juthatott hozzá a holttesthez.

Az asszony járt is már az I. ker. kapitánynál, hogy ássák fel a férjét, de a kapitány elkergette a kérésével.

Ezt a mondást hallotta nemcsak Kiss Jánosné, de vagy hét debreczeni asszony is, a kik ügyes-bajos dologban jártak ott, közöttük egy másik bánatos özvegy, a kinek azonnal megmondta a bűbajos asszony, hogy két férje volt már és hogy szép háza van a Péterfián, a mi persze szörnyűséges nagy tudomány és kellő megbámulásban is részesült.

Ezek aztán elterjesztették a hirt a nép között. A bűbajos asszonyt ennek miatta sokan várják Debreczenbe, sőt a péterfiái temetőben Kiss János sírja egész bucsujárás hely, hol folyton várják mind a sybillát, mind pedig az exhumálást, mert csak így lehet megtudni: szerelmi tragédiáról vagy verekedésről volt szó Kiss és Nyalka Szabó között?

De hát a bihari hatóság alszik? Hiszen a bűbajos asszony világsalásáról már eléggé értesülhetett, avagy semmiképen sem akar fellépni ebben a nagy melegben? Bizony-bizony nem a hatóságnál fognak már kérdezősködni a bűbajos asszonyról, hanem — ennél fognak tudakozódni a hatóság felől, pedig mint az asszony mondja, ő csak a halottakról tud felvilágosítást adni.

Tegnap délben nagy sokaságu asszony vonult ki a vasúthoz, hogy fogadja a bűbajos asszonyt.

— **Tüdös János** gimnáziumi igazgató ur annak kijelentésére kért fel bennünket, hogy a „Vörös barátok Debreczenben“ című cikkre vonatkozólag nyilatkoztassuk ki, miszerint, ő vele ez ügyben senki nem beszélt és hogy ő „nem szerepelt a régiségi lelet.“nél. Kérésére ezt ezennel kinyilatkoztattuk.

— **Hortobágyi legelőadó.** A gazdasági és intéző bizottság tegnap tartott ülésében tárgyalta Bészler Lajos tanácsnok elnöklete alatt a folyó évre legelőadó kivetését. Tüdös József számvevő a házzal bíró és házzal nem bíró lakosok által már befizetett 3637 frt. kr. levonásával 73546 frt. 70 krban mutatta ki a hortobágyi legelőt terhelő adóösszeget. Ebből a Hortobágy folyón túl fekvő járásokra esik 56852 frt. 72 kr; az ott legelő jószág létszámát véve alapul egy számos jószágra jut 4 frt. 40 kr a juhjárásra esik 11478 frt. 48 kr; ennek fedezetéül minden darab juhra kivetendő 45 kr az ökorjárásra esik 5214 frt. 50 kr. legelőadó. minden darab jármos ökorre jut 3 frt. 43 kr. Az intéző bizottság ezt a kivetési tervezetet elfogadta s azt jóváhagyás végett a tanács elé terjeszti.

— **A köztisztaság** ellen sokan vétenek Debreczenben, pedig a rendőrség, a megre való tekintettel nagyon szigoruan veszi a dolgot. Tegnap az első kerületben nem kevesebb, mint 30 embert bírságotlalt meg.

— **Kataszteri tisztviselők véglegesítése.** A pénzügyminiszter elrendelte, hogy a fő dadó kataszter nyilvántartásáról szóló törvény alapján ideiglenes minőségben alkalmazottak közül addigi minőségükben véglegesíthetők: 1. a pénzügyi fogalmazói szakvizsga letételére nem kötelezett fő dadónyilvántartási biztosok s általában a kataszteri irattárt kezelő irodatisztek, ideiglenes kinevezésük napjától számítandó egy év alatt tanusított f d dhetet en szolgálat után; 2

azon földadó-nyilvántartási biztosok, kik szabályszerű pénzügyi fogalmazói szakvizsgát ezen egy évi időtartamon belül sikeresen letesznek, e vizsga letételének napjától kezdve. A pénzügyigazgatóságok kötelesek a náluk alkalmazásban levő ily földadónyilvántartási biztosok és irodatisztek véglegesítése iránt az első esetben az év leteltével, a másodikban a fogalmazói szakvizsga sikeres letétele alapján a miniszternek véleményes jelentést, illetőleg javaslatot tenni.

— **A csizmadia-szinnél** a multkoriban leezett egy inasgyerek a saját vigyázatlansága folytán, amennyiben cigaretták készítése közben egy deszka mellé lépett és másfél méter magasból leesett. A hu balkezén szenvedett kisebb ficamot és törést. Az orvos konstatálta, hogy nincs baja, noha azért sebe négy hét alatt fog begyógyulni.

— **Mennek a huszárok.** Vigan harsog a trombita s sirnak rinak a debreczeni leányok, a szép Julesák, Zsuzsik, Pannik, kik sok kincsekért nem adnák, ha szívük huszárijával mehetnek a hosszadalmas nagy gyakorlatokra. Ma vonulnak ki a huszárok a Salétrom és Gilányi kaszárnyából. Elmasirozik a 16-ik huszárezred 6-ik századán kívül a huszárezred törzskara és utászkarja is, sőt két utóbbiak vissza sem térnek, mert a nagy gyakorlatok után Nagyváradon telepednek meg, ezután ott leend az állomásuk. A huszárok a B.-Ujfalun keresztül masiroznak Arad felé, a hol az ez idei nagy gyakorlatok tartatnak, a hová az egész VII-ik hadtest is összpontosítva lesz. A Váradon állomásozó 15. huszárezred 5. százada is ma indul az aradvidéki nagy hadgyakorlatokra s 20-án érkezik Aradra. Az ezred Almosdon tartózkodó 4. és a debreczeni 6. százada szintén részt vesz e gyakorlatokon s Nagyváradon keresztül vonulnak a gyakorlatok színhelyére.

— **Vásár Sámsonban.** Hajdu-Sámson község állat felhajtással egybekötött vásárok tartására akar engedélyt kérni. E végből megkereste Debreczen város tanácsát is, nincse kifogása a minden héten szerdán tartandó vásárok ellen. A tanács azt felelte, hogy nincsen.

— **Tüzoltó-szaktanfolya.** A budapesti tüzoltótestület az idén újra nyitni fog tüzoltó-szaktanfolyamot, mely jul. 31-től aug. 21-ig tart, hallgatói aug. 17. 18. 19. napjain képesítő vizsgát tesznek. A tanfolyam elméleti és gyakorlati kiképzést; s célja, hogy a tüzoltó egyletek begyakorlására és vezetésére alkalmas egyéneket képezzen. A fő- és székvárosi tüzoltóegylet, hogy a szegényebb sorsu hallgatóknak olcsóbbá tegye a Budapesten való tartózkodást, 25 egyén számára díjtalan elszállásolást ajánlott fel — A belügyminiszter rendeletben ajánlja a törvényhatóságok figyelmébe a hasznos tanfolyamot.

— **A közbádoghid** építése serényen halad előre. A marha és sertésvádog épületek falai már három méternyire emelkednek ki a földből a paczalmos épületet pedig holnap fedél alá is hozzák. Némely vágóhídi épületek tervein kisebb módosítások mutatkoztak szükségességeknek, amely módosításokat ma a tanács el is fogadta.

— **A miniszter az aprómarhákért.** Aki-sebb élő állatokkal való bánásmód szabályozása iránt a földmívelésügyi miniszter rendeletet bocsátott ki s ezt Debreczen város és Hajdumegye törvényhatóságának is megküldötte. Az ország területének legnagyobb részén a forgalomba hozott kisebb élő állatokkal való bánásmód nemcsak a humanitarius értelemben vett állatvédelem, hanem az állattenyésztés és a közlelmezés szempontjából is sok kifogás alá esik, ugyanazért a miniszter ennek az ügynek rendeleti uton való szabályozását tartotta szükségesnek. A rendelet szerint kettőnél több borjút, juhot, bárányt, kecskét, malacot s a kisebb szárnyas állatok közül négy párnál több, összekötött lábakkal, akár köz-, akár magánfogyasztás illetőleg használat céljából szállítani, vagy vinni s mindezen állatokat, tekintet nélkül a mennyiségre, ily állapotban bármint célzra is tartani tilos. Lábak, pulykák s nagyobb szárnyas állatok összekötött lábakkal egyáltalában nem szállíthatók, s azok házálás esetében csaknem szállíthatók, s azok házálás esetében csaknem szállíthatók, s azok házálás esetében csaknem szállíthatók, s azok házálás esetében csaknem szállíthatók.

fűzve szállítani, vinni vagy tartani tilos. Nagyobb számban borjúk, juhok, bárányok, kecskék, malacok csakis fedett s oly kocsikban szállíthatók, hogy az állatok a kocsiban állhassanak. Bármint szárnyas állatok nagyobb számban csak ketreces vagy fonott kocsikon, illetőleg ketrecekben vagy kosarakban szállíthatók. Az állatok megfelelő etetéséről és itatásáról az eladó vagy szállító, illetőleg tulajdonos gondoskodni tartozik. E rendelet határozmányai utköző cselekmények és mulasztások az 1879. évi XL. t. cz. alapján kihágásnak minősítettek, mely kihágások elkövető, — amennyiben cselekményük, illetőleg mulasztásuk más fennálló törvények szigorubb határozmányai alá nem esik, — 20 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendők.

— **Gölya helyett zóna.** A földre kívánczó angyalkák odafönn, mintha megéreznék a kor intő szavát úgy látszik fölmondanak a régi fuvaros kelepelő madárnak s most már a zónán érkeznek meg. Mert nem első és valószínűleg nem utolsó dolog, a mi tegnap történt a pályaudvarban. Reggel felé a megye szélén egy kis menyecske húzódtott meg egyik vonat kupéjába. A konduktornak föltűnt a bus arcu menyecske s más utas előtt föl sem tárta a kupé ajtaját. Elámult aztán délben, mikor a vonat a pályaudvarba utazott s föltárta az ajtót, ketten voltak odabent. Zavarában a vasuti szabályrendeletéhez kapott, hogy megnézze, mihez tartsa magát e szokatlan helyzetben, talán arra gondolt, hogy a csöpp tolakodót megrendszabályozza, mert jegy nélkül bátorzkodott valahonnan előttemni.

— **Lenn egy erős férfi hang zugott:**

— Hordár!

— **A konduktor visszafelelt:**

— Bába...!

— **Simli Mariska** bukaresti fogsága. Simli Mariska, ez az excentrikus hajlamu reverendában járó tudós kisasszonyról, ki Debreczenben a multkoriban hosszab időt töltött s innét Romániába utazott, egyszerre csak az a hír terjedt el a budapesti s ezek nyomán a vidéki lapokban, hogy Bukarestben letartóztatták, mert politikai szereplést tulajdonított neki s nem kevesebbnek nézték, mint — spionnak. A lapok meg is sajnálták a furcsa helyzetbe keveredett, szánandó pap-kisasszonyt. Most ismét jelt ad magáról Simli Mariska, megezőfolja a róla terjesztett híreket. Munkácsról, tudatja, hogy a bukaresti utjáról közölt kalandos közlés merő vaklihir és rágalom. Nagyon is jól bántak vele a bukarestiek, le nem tartóztatták, neki semmi-nemü kel emetlenséget nem okoztak. A kit különben érdekel Simli M. sorsa azoknak megmondhatjuk, hogy jelenleg utban van Lemberg felé, mert Lengyelországot akarja beutazni. Ott persze nem azt fogja mondani, hogy Oxfordba megy az összehasonlító theológiára, hanem hogy — Rómába megy, mert ott katolikusok laknak.

— **Rajz és festészet tanítás.** Krisztiáni István rajztanár értesíti az érdeklődő közönséget, hogy július, augusztus, szeptember hónapokban a rajzolás és festészet minden ágából kezdők és haladók részére házaknál órákat ad. Ugyazintén arcképek rajzolását és festését kréta, szén, aquarelle és olaj festéshez ülés vagy fénykép után, valamint régi képek újítását is elvállalja. Ertekezni lehet Krisztiánival hüvelyes-utca 1068. szám alatt lakásán reggel 8 és 9 óra között, vagy pedig levélbelileg is.

— **Czirkusz a váro-ban.** Nagy János lovartársulata a Margit-fürdőből beköltözött a városba, a Széchényi-utca végére, hol a helyiséget már építik és az előadásokat szombaton kezdik meg.

— **Lapunk** mai számában Péter Pál jó-hírü vendéglősnek hirdetésére felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Fajvizsla.** — Igen, — erősíteti Schlachwonesz ur tizedszer — én egy szép példány fajvizslát ígertem a debreczeni szolgabíró urnak.

— **Mi közöm hozzá?** ütődött meg a kapitány.

— **Kérem, kérem,** épp ön szerezhethé meg nekem a példányt, ha lenne oly szives, minden áron kész vagyok...

— **Nem leszek szives,** annyit azonban

mondhatok, hogy egy olyan urnak való vizslapeldány 200 frt.

— Köszönöm szépen ezt is! — és a gavallér férfiú, aki minden áron kész fajvizslájával meglepni a debreczeni szögabirót, eltávozott. Kis vártatva megint megjelent és sürű hajlongások közt így szólt:

— Kérem van egy eszmém. Mégis egyedüli ön szerezhetné meg.

— Hogyan? Hát kérem alássan, ön rendelkezik a városi peczérrel, hogy ha fog egy fajvizslát, önnek bizonyára átengedné 10 frtért. Mert kérem alássan, én kész vagyok minden áron az én igen tisztelt szolgabíró ur barátomnak megszerezni a prezentet, mert kérem alássan én gavallér akarok maradni, aki mindig beváltja a szavát, ha bármily áldozatba kerül is.

Vegyes hírek.

* **Eljegyzés a királyi családban.** A királyi családban oly esemény történt, melyről bizonyynyal az egész ország a legőszintűbb örömmel fog értesülni, Margit Zsófia főhercegnő, Károly Lajos főherceg legidősebb leánya Reichenauban jegyet váltott württembergi Albrecht herceggel. A menyasszony 21 éves. Albrecht herceg a völegény, 1865. december 23-án született Bécsben s fia württembergi Fülöp hercegnek. Anyja, Mária Terézia hercegnő, leánya Albrecht főhercegnék. A fiatal völegény ezidő szerint württembergi királyi kapitány. Egyszeresmind ő a prezuntív trónörökösé Württembergnek.

* **Kétszáz ember halála.** Geni közelében tegnapelőtt reggel glescer csuszamlás történt, mely nagy katasztrófát idézett elő. Szétrombolta a saint-gervaisi fürdőhelyet. A Bionay nevű jégmező lecsuszott a Montblancról és a Bionay mellett folyó mély patakba zuhant; melyet az esőzések a nélkül is megárasztottak. A patak ennek következtében kiáradt és magával ragadt mindent, a mit a völgyben talált. Bionay község egy részét az ár elso-dorta. Hajnali 2 1/2 órakor a saint-gervaisi fürdőintézetet is elöntötte a víz. Egy szemtanu látta, mikor az ár, mely iszonyu sziklatömböket sodort magával, elseperte a fürdőtelepet. A mentési munkálatokat nyomban megkezdték. Az áldozatok száma száznegyvenre rug, de azt hiszik, hogy legalább is 200 ember vesztette életét. A fürdőkben volt 45 ember közül csak kilenczet sikerült megmenteni. Tíz község fele elpusztult. A holttestek közül többet felismerhetetlen állapotban találtak meg a romok között. A sebesültek száma nagy. A mentés serényen folyik. A lakosság csodálatraméltó áldozatkészséget tanusít.

* **Az óbecsei rejtélyes esetről** a következő újabb részleteket sürgönyözik. A Joanovics ügyben a kihallgatást éjjel folytatták ugyan de Joanovicsot szabadlábban hagyták. Tegnap reggeli kilencz óratól tizenegyig tartott a bonczolás. Az orvosok az öngyilkosságot nem tartják kizártnak. A holttesten idegen kéztől négy rendbeli ütést — könnyű testi sérítéssel — konstataáltak és különösen a halanték mellett egy egészen új sérülést. A koponyán a régebbi ütés nyoma is észleltetett. A temetés d. u. 3 órakor óriási részvét mellett ment végbe. Ezután a férjet újabb kihallgatás alá fogták és az előnyomozás ezzel fejeződött be. A vizsgálat eddig egészen eredménytelen s így a gyanúsított szabad lábbon maradt. A férj beismerete ugyan, hogy féltékenysége miatt nejét többször megverte, de ragaszkodik vallomásához, hogy neje önként vetett véget életének.

* **A kolera Párisban** már javában grasszál és folyton terjed. Páris környékén is több helyiségbe hatolt be, így Montmorency, Saint Maur, Noissy-le-Sec, Saint-Quen és Argenteuil községekben voltak már halálesetek, Aubervilliersben 24 óra alatt nyolcz haláleset történt. Asnièresben is meghalt egy ember kolerában. Saint Denisben és Levalloisban a betegség esetek halál nélkül multak el. Párisban újabban

no'czan betegedek meg, de ezek közül égy sem halt meg. Mexico Veracruz nevű városában szintén pusztít. Oroszország Saratov és Samara kormányzóságában egyre nagyobb mérveket ölt.

CSARNOK.

MÉRÉG.

I.

Nem ismertem embert, aki eltudott volna lenni, bár csak egy félesztendeig is, Héderfáy Istvánval.

— Te Pista, belőled valóságos földterhe lesz — mondta sokszor Jankó bácsi, a derék becsületes öreg ur, aki sokat aggódott a fia miatt.

— Méreg van bennem, méreg — mondta István urfi maga is sokszor, józanabb óráiban. Mert mikor rájött a dühe: nem ismert sem istent sem embert. Minden lovat agyonlovagolt, a korcsmában összetört minden üveget és poharat; kicsufolta a papokat, bosszantotta a szomszédokat, szemtelenkedett az asszonyokkal, s bevverte egy pár hozzá legalább némiképp — hasonlatos duhaj urfiának a kobakját; de vele nem birt senki.

A Csicsa cigány kimuzsikálta zsebéből az utolsó bankót is; akkor aztán bazament, lefeküdt; mikor kijózanodott, egy-két hétig szörnyen szánta-bánta a bolondságát, de megint előlről kezdte.

Nem tudott birni magával. Sok jóindulat volt benne minden jóra való szándék: hamar megfeledkezett, hogy ő most „derék embernek készül” és folytatta a régi szokásait tovább.

Egyszer beleszeretett — vagy csak gondolta, hogy így történt — egy kékszemű, amellet csinos özvegyasszonykába, aki épen szemközti lakott a Héderfáy kuriával. Vagy két hétig mindennap átjárogatott hozzá talán el is akarta venni; de egyszerre csak minden ok nélkül a faképnél hagyta, s feléje se ment többet. A kis özvegy egy ideig bosszankodott, ki is sirta a szemét egy párszor, s végtére is vigasztalódott a járásorvossal, aki zwickert viselt ugyan és vörös ember volt, de azért szívesen hozzámélt volna akárki, mert partienak tartották.

Héderfáy István most már úgy tett, mintha őt szedték volna rá, őt játszták volna ki, s elkekeredetten huzatta a Csicsával:

Epret szedtem az erdőben
Szerteszakadt a ruhám —
Széjjelszakadt a szívem is
Mert nem szeretsz igazán...

De ez az elkekeredés is csak két napig tartott.

II:

Történt, hogy István ur — ki egyedül lakott a cselédjeivel az ősi házban — mert az apja már három éve nyugszik a családi sírboltban — megtudta, hogy egy távoli rokona, ki holmi kis hivatalnok volt Brassóban — nagy nyomoruságba jutott. Meghalt a felesége s öt kis gyermek maradt utána, ami bizony több az elégnél hetszáz forint fizetésre.

István urban fölébredt a rokoni szeretet s elment meglátogatni az atyfiakat. Dicséretére legyen mondva, ami pénze volt, ezuttal a szegény rokonnak adta cigány helyett; s az egyik kis fiút, a legszebbet, legügyesebbet ki választotta magának.

— Ezt én fogom nevelni, ez az én fiam lesz.

S elvitte haza a cseppséget, aki alig volt még hét esztendő.

Nagyot néztek otthon, mikor István ur beállított a szöske gyerekekkel.

— Dejszen jól kineveli majd szegényt, csóválták a fejüket itt is, ott is.

— A fiuból ur lesz — ügyes ember. — Meg is érdemi egy valóságos Héderfáy, de Héderfája — mondta vigan mindenfelé István nagy örömben.

A gyermek szépen is fejlődött. — Okos volt és szorgalmas. Mindent megtanult, amit

csak eléje adtak; valóságos kis tudós lett belőle két-három év alatt. S azért virgoncz, eleven kis kölyök volt, aki nem ijed meg az árnyéktól; megülte — István urnak (akit „apám”-nak szólított) nagy gyönyörűségére — szörén a legvadabb lovat is, s úgy értett a gazdasághoz, mint akármelyik tisztartó.

III.

Hanem István ur nagy változáson ment keresztül a rövid egynehány év alatt. Minden gondja a kis Arpád volt; nehogy valami baja essék, hogy tul ne terheljék a tanulással; ha egy kicsit fájt a feje, már orvost hivatott és a régi híres négyes fogatát fölcsérelte másikkal: jámbor, szelid lovakat szerzett, hogy el ne ragadják a kis fiút.

Sokszor panaszkodott, hogy a kis Arpád igen szeles, igen bátor; neki vág mindenek — épen mint én hajdan — s itt elégedetten simogatta végig a fekete bajsztát — csakhogy nem jó a tulságos vakmerőség.

Könnyen megjárhatja az ember a szeretlen legénykedéssel.

S mikorra Arpád urfi nagy legénynyé cseperedett, Héderfáy István ur épen olyan jámbor, jószágos emberré lett, mint a milyen Jankó bácsi volt, az ő édes apja.

— Ha ez a fiu nincs, talán még most is a véremlen van ez az átkozott méreg — mondta néha-néha.

V. Szöcs Géza.

!! Korona sör !!

A mályen tisztelt

sörkedvelők

b. figyelmébe ajánlom, hogy csapó-utcza 358. sz. a „Csokonai”-hoz czimzett vendéglőmben mátyól fogva egész nap

friss csapolásu

KORONA SÖR

lesz kapható.

Gondoskodtam, hogy igen tisztelt vendégeim részére városunkban e rég nélkülözött sör mellé, délelőtt és este a legizletesebb

hideg és meleg étkek

áljanak rendelkezésükre.

Jutányos ár, pontos kiszolgálásról, mint eddig, ugy ezentulra is biztosítva t. vendégeimat, maradtam

tisztelettel

PÉTER PÁL.

Férfi Chiffon ingek,

a hirneves Schroll-féle Chiffonból,

1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60

Gallérok, kézelők, nyakkendők,

Harisnyák. Kesztyük.

Napernyők esernyők

Kész mosó gyermek ruhácskák.

BRASSÓI POSZTÓK,

Tricot, Peruvien és Doskin

Szabó Lajos fiai

özegnél.

5068.
1892.

Hirdetmény.

A balmaz-ujvárosi vasuti hozzájáró ut 447 és 1/2 folyó méter hosszúság 4 méter szélességben 4319 frt 05 krajczár előirányzott összeg keretén belül kőburkolattal kiépítése czéloztatván, ennek építési muukálatai, biztosítás czéljából, hivatalos helyiségembe folyó évi július hó 29-ik napja d. e. 10 órájára zárt ajánlati verseny tárgyalást tűzök, s a vállalkozni kívánókat felhivom, hogy 10%-li bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat melyben hangsulyozandó, hogy az építésre vonatkozó feltételeket ösmerik és elfogadják — hozzám a tárgyalás napja d. e. 9 órájáig adják be.

A műszaki iratok a kir. építészeti hivatalnál megtekinthetők.

Debreczen, 1892. július 11.

Rázsó Gyula

kir. tan. alispán.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetkezési intézet.

„K E G Y E L E T”

Piacz, kereskedelmi palota a megyeház mellett.

Van szerencsém a nagy é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy volt társam Fischer János urnak az üzletből történt kilépése folytán, intézetemet egészen más alapelvekre fektettem, és azt a legszebb és a mai kornak megfelelő berendezésekkel szereltem fel, az árakat pedig majdnem felényire szállítottam le, miről is a n. é. gyászoló közönség meggyőződést szerezhet.

Temetések rendezését helyben vagy vidéken,

hulla szállítást minden irányban

legjutányosabban elvállalok és azt a legnagyobb pontossággal teljesítek.

Legfőbb törekvésem leendő pontos, gyors, és lelkiismeretes kiszolgálásom, hogy a n. é. közönségnek bizalmát megnyerjem, melylyel vissza élni nem fogok soha.

Kérve a n. é. közönség becses támogatását és pártfogását s én biztosítom a legjutányosab kiszolgálásról

teljes tisztelettel

Kernáts Gyula.

Ércz és művirág koszorúk, szalag felirat minden kivetetben.

Érczkoporsók eredeti gyári árban árjegyzék szerint.

Fa és bársounyval bevont koporsók leszállított árban.

Haszonbérbeadási hirdetés.

Hajdúvármegyében fekvő Hajdu-Dorog nagyközség tulajdonát képező, s a folyamatban levő tagosítási eljárás alkalmával, a Benehalomnál egy tagban kiadott s ezerhatszáz □ ölével számított 917 hold 1171 □ öl területű, egészében szántó föld **a folyó évi október hó 1-től kezdődő 12 évre** zárt ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen haszonbérbe fog kiadatni.

Az árverés, és a netán beadandó zárt ajánlatok felbontása, f. évi július hó 31-ik napján, H.-Dorog község házánál, az arra kiküldött bizottság által nyilvánosan fog eszközöltetni.

Zárt ajánlat 1000 frt készpénz, avagy ennek megfelelő óvadékképes érték papír bánatpénzzel látandó el s legkésőbb f. július hó 30-ik napjának délutáni 5 órájáig a község főbirájához adandó be.

A szóbeli árverésen haszonbérteni kívánók az árverés megkezdése előtt szintén 1000 frt bánatpénzt vagy ezen összegnek megfelelő óvadék képes értékpapírt tartoznak a küldöttség elnöke, a községi főbiró kezeihez letenni.

A haszonbérbe adásra vonatkozó részleges szerződési pontok éa feltételek a hivatalos órák alatt H.-Dorogh község közigazgatási jegyzői irodájában s a b.-ujvárosi járás főszolgabiraja, Ferenczy Elek hivatalos helyiségében (Debreczen Miklós utca) a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zárt ajánlatnál az ajánlatnak magában kell foglalni az ajánlattevő azon nyilatkozatát, hogy a feltételeket, mint a szerződés pontozatait, ismeri s azt magára nézve kötelező erejűnek elismeri, a szóbeli árverések ezen nyilatkozatot a feltételekre vezetve, szintén aláírni s fenti értelemben elfogadni tartoznak.

Az ajánlatok és a szóbeli árverés eredményének elfogadása felett a községi képviselő testületi közgyűlés határoz, a legmagasabb ígérethez kötve nincs.

Haszonbérbe adás és vétel ajánlattevőt ígéretének elfogadása után feltétlenül, haszonbérbeadó községet pedig csak a haszonbéri szerződésnek Hajdúvármegye törvényhatósági közgyűlése jóváhagyása után kötelezi.

Elkészve beadott vagy postán érkezett ajánlat vagy utóajánlat figyelembe vétetni nem fog.

H.-Dorogh 1892. július 4-én.

Kovács István

jegyző.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Farkas Győző

főbiró.

Női ruhaszövetek Gyapjú Voile-ok,
Mosó-Voile-ok, Batist, Zephyr, Atlas-Satin,
Vásznak. Kész felhárman üelk.
Szönyegok, függönyök,
és a sztalet örök,
Szabó Hajos fia i özégmél.
Leszállított árunk az egész időny alatt.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTÉSZEZET.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“

legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszerelt
s 3 gyorsajtóval berendezett

➔ **LEGNAGYOBB** ➔

KÖNYVNYOMDÁJA

Debreczenben, Széchenyi-utca Simon-ház.

Ajánlkozik mindennemű

nyomdai munka gyors és diszes kiállításra

➔ Községi és gyámi rovafoz ivatek, ➔

hivatalos nyomtatványok minden alakban.

Ügyvédi és kereskedelmi nyomtatványok
falragaszok, körlevelek, gyászjelentések,

LEVÉLFEJEK és LEVÉLBORITÉKOK

Báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

➔ a legjutányosabb áron ➔

állittatnak ki.

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

KÖNYVKÖTÉSZEZETÜNKBEN

mindenféle diszes és egyszerű munkák

gyorsan és jutányos áron elkészittetnek.